

WANDELWEEK ARDENNEN

ZUIDERHUIS
AUGUSTUS 2021

EEN ZOMERSE WANDELWEEK IN DE ARDENNEN

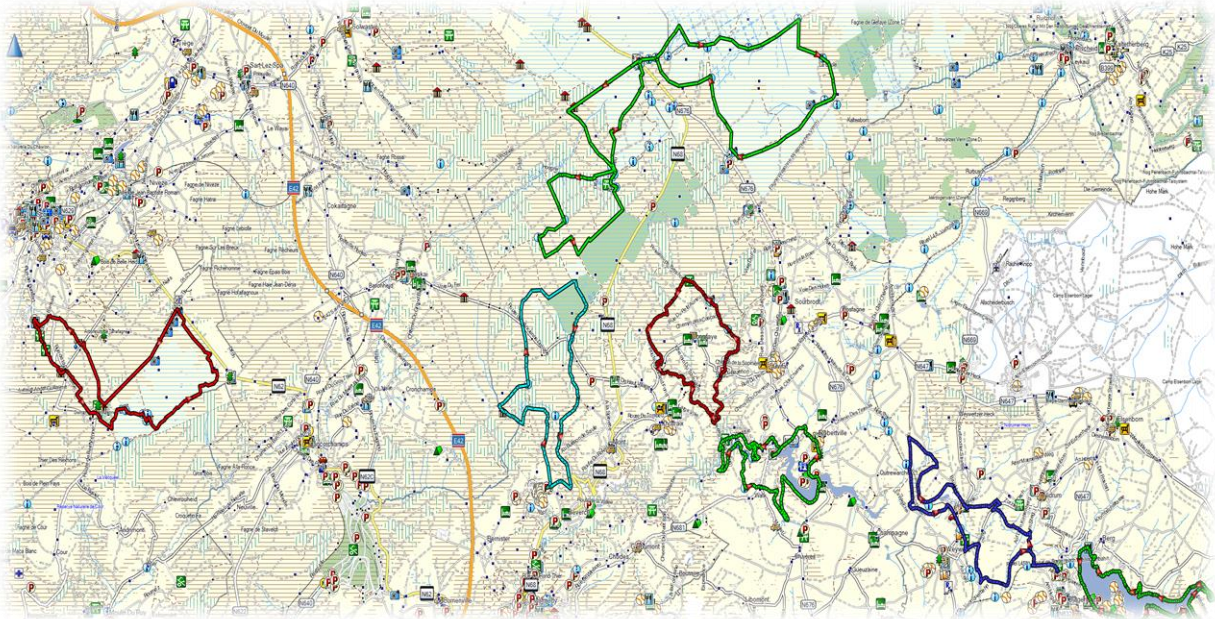
Wallonië is nooit monotoon maar is een bonte verzameling van landschappen, streken en kleuren. Het heeft nog een ongerepte natuur, een rijke fauna en flora, pittoreske dorpjes en hartelijke mensen. We hebben een vaste stek centraal gelegen tussen de Hoge Venen, La Roche en Aywaille. Ideaal dus om van hieruit naar het vertrekpunt van de wandeling te rijden. Alle wandelingen die op het programma staan, zijn stuk voor stuk hoogstandjes. Namen die tot de verbeelding spreken; Baraque Michel, de vallei van de Statte, de venen van Malchamps, de vallei van de Trôs-Marets, de wandeling naar de neus van Napoleon, het Reinhardkasteel, de hoogste watervallen van België en de stuwdam van Robertville. Dit zijn maar enkele namen maar we wandelen ook langs de oevers van de meest bekendste riviertjes van de Ardennen zoals de Warche, de Statte, de Trôs-Marets, de Chefna en de betoverende Ninglinspo. Spa, bakermat van thermalisme en wellness, is prachtig gelegen aan de voet van beboste heuvels waar natuurlijke bronnen ontspringen. De Hoge Venen maakt deel uit van het Belgisch-Duitse natuurpark Hoge Venen-Eifel. We zullen hier de originele schoonheid ontdekken, alsook de unieke fauna en flora.

DEELNEMERS

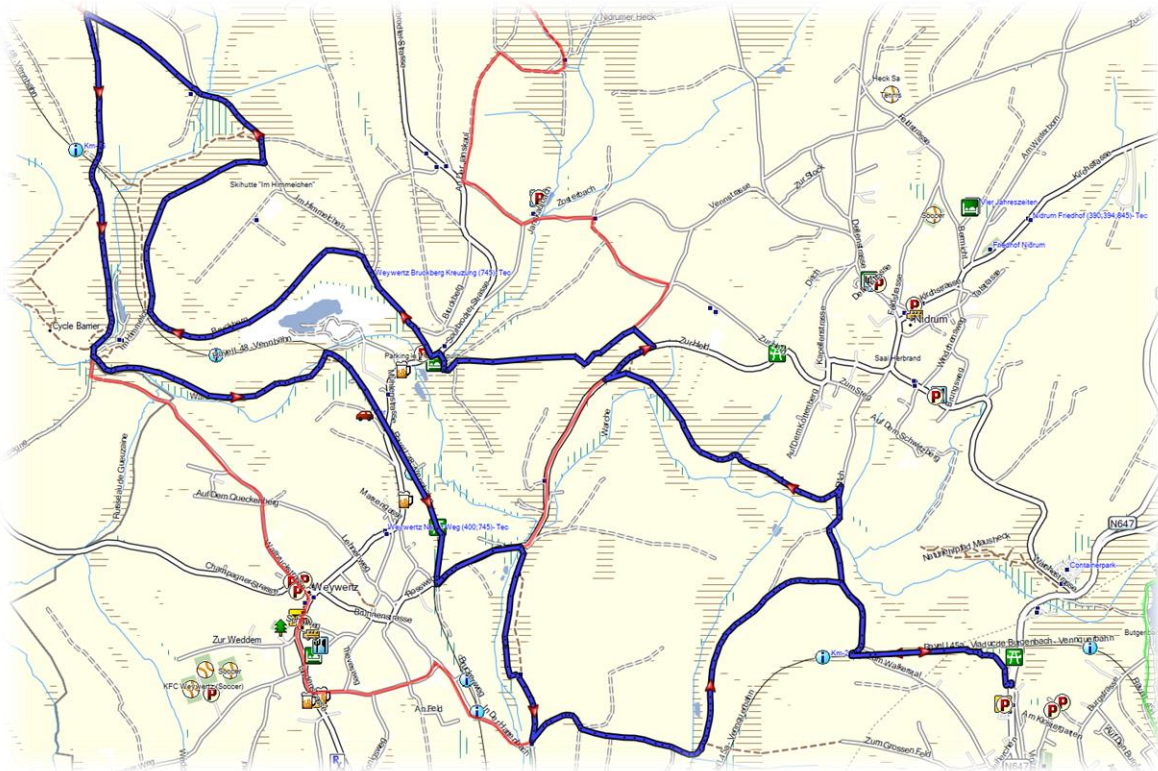
Van links naar rechts; Cynthia Carlens met haar echtgenoot Tom Rebry (Elewijt), Ludwig D'Haese – reisleader (Merchtem), Mieke Boots (Beringen) en Anne Vernimmen (Sint-Niklaas)

Hieronder een overzichtskaartje van alle wandelingen die we gedaan hebben.

Zaterdag 14 augustus 2021

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Warche rond Bütgenbach
- Gebied : Bütgenbachl
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

We vertrekken in de buurt van ons hotel in Bütgenbach. Het is een gevarieerde wandeling langs beide oevers van de Warche afgewisseld door wandelpaden door de bossen en door de velden en weiden.

Onderweg zoeken we een mooi plaatsje uit om te picknicken.

De Warche ontspringt op een hoogte van 650 meter boven de zeespiegel. De bron van deze rivier ligt in Losheimergraben aan de Belgisch-Duitse grens. De stroom loopt ongeveer 50

kilometer in westelijke richting door het plateau van de Hoge Venen. Ze mond uit in de buurt van het dorpje Warche in de Amblève.

Vandaag hebben we alvast de zon mee.

Normaal gezien zou ik met een voltallige groep de GR 57 hebben gedaan maar door omstandigheden kon deze tocht niet doorgaan. Als alternatief werd er dan een Ardennen week aangeboden waar dan toch vier mensen op ingeschreven hebben.

Op 23 mei 1944 zaten er zo'n 100 jongeren op de trein die van Malmédy kwam. In Bütgenbach werd de trein aangevallen door twee Duitse bommenwerpers. De locomotief

stopte en alle personen die niet waren gekwetst vluchtten uit de trein. In de trein lagen meerdere doden en gewonden.

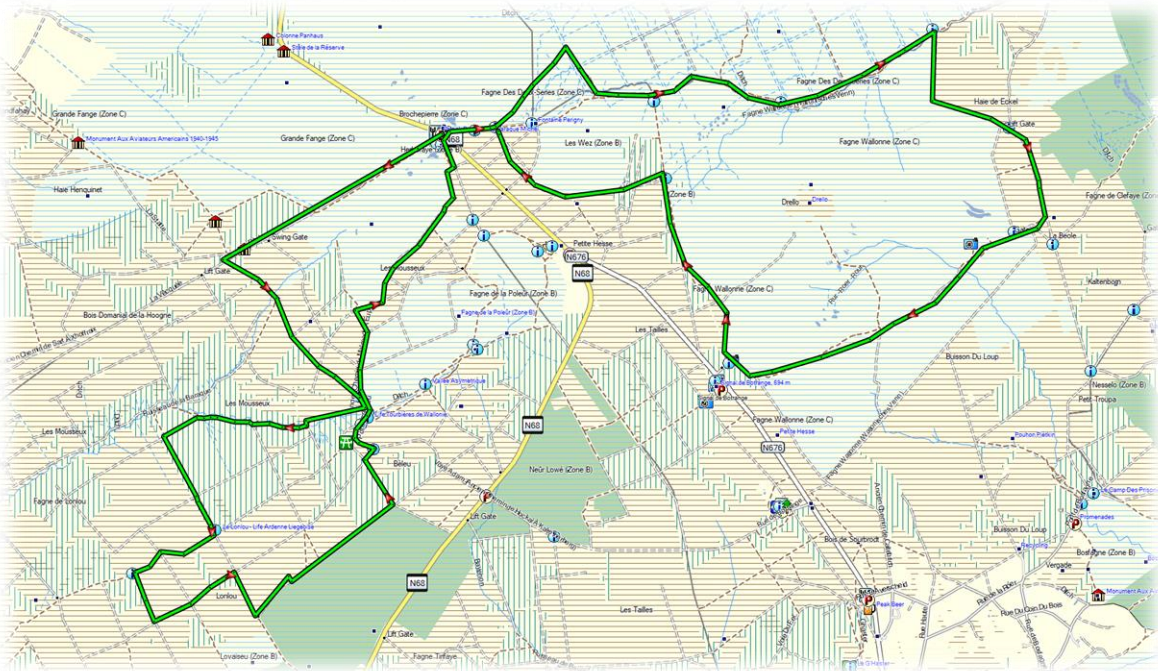
We komen voorbij een oude steengroeve waar zich nu een klein meertje heeft gevormd.

Het hotel Le Vieux Moulin, gelegen in Weywertz langsheen de Warche, werd in 1834 gebouwd als graanmolen. Het rad is niet meer aanwezig. Hier maken ze, op het dak, geen gebruik van een windhaan maar van een windvis.

Zondag 15 augustus 2021

- Wandeling : Luswandeling in het hart van de Hoge Venen
- Gebied : Baraque Michel
- Afstand : 30 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 8 uur

Volgens een legende was Michel Schmitz verdwaald in de Venen tijdens een overtocht van het Hoog Plateau. Op de rand van de uitputting zou hij de wens uitgesproken hebben om, als hij aan de dood ontsnapte, een toevluchtsoord zou bouwen in het Veen, waar verdwaalde reizigers asiel en versterking zouden kunnen vinden. Hij plantte zijn stok op de plaats waar hij zijn beslissing nam en Schmitz vond wonderbaarlijk de weg terug. Getrouw aan zijn

gelofte bouwde hij een hut op de plaats van zijn avontuur waar hij een kluizenaar installeerde om zijn liefdadige zending te vervullen. Het zou deze hut zijn die aan de oorsprong ligt van de Baraque Michel. Dit was waarschijnlijk rond 1811.

Een rijke industrieel, een zekere Fischbach liet deze kapel bouwen in 1830. Michel Schmitz moest wel beloven dat hij iedere avond een lantaarn in het klokkentorentje zou aansteken voor verdwaalde reizigers. Deze traditie werd in stand gehouden tot 1856.

Diezelfde Fischbach liet ook al in 1827 een klok aan de gevel van Baraque Michel ophangen.
De Schmitz kregen de opdracht de klok te luiden bij mistig weer om verdwaalde reizigers

naar de herberg te leiden. Dat deden ze overigens tot 1856, voor de aanleg van de weg Eupen-Malmedy. Momenteel hangt er een kopie in de Baraque Michel. De echte “Cloche des Égarés” werd geschonken aan het Museum van Verviers.

Terzelfder tijd liet Fischbach in de Baraque Michel een boek neerleggen dat het "IJzeren Boek" genoemd werd, omwille van de metalen kaft. Alle geredde personen werden uitgenodigd om hierin hun naam te schrijven. Dit register werd tijdens de brand van 1889

vernield. Er stonden 126 getuigenissen in, waarvan 93 van voor 1836. Sommige daarvan (37 verhalen) werden kort voor de ramp op vraag van Albert Bonjean gekopieerd en vervolgens gepubliceerd in zijn werk “La Baraque Michel et le livre de fer”.

Het kruis van de verloofden vertelt het dramatische verhaal van twee jonge mensen die verdwaalden in een sneeuwstorm in het veen. Het verhaal gaat over Marie Solheid en François Reiff. Ze hadden elkaar leren kennen op de kermis in Jalhay en waren al snel verliefd. Ze verloofden zich en besloten te gaan trouwen. Op de winterse zaterdag 21 januari 1871 gingen Marie en haar verloofde François naar Xhoffraix waar Marie oorspronkelijk

vandaan kwam. Ze moesten er de benodigde documenten voor hun voorgenomen huwelijk ophalen. Ze begonnen rond 9 uur in de ochtend aan hun 20 kilometer lange voettocht. Ze hadden ook de trein via Pepinster naar Francochamps kunnen nemen en van daaruit per postkoets verder kunnen reizen naar Malmedy. Maar, jong en verliefd als ze waren, kozen ze ervoor te voet te gaan. Onderweg pauzeerden ze in café Mixhe in Jalhay, alvorens te beginnen aan de 12 kilometer lange tocht door de hen toch redelijk bekende venen. De waard en Marie's broer, die ook in het café werkte, probeerden hen nog van hun voornemen te voet te gaan te weerhouden. Maar tevergeefs. Marie zei dat ze als echt meisje uit het veen deze situatie wel meester zou worden. Rond het middaguur verlieten ze Jalhay.

Overvallen door een sneeuwstorm en mist verdwaalden ze en François moest de uitgeputte Marie achterlaten in de buurt van grenssteen 151 van de Belgisch- Pruisische grens. Op haar jurk droeg Marie een met potlood geschreven briefje waarop stond “*Marie vient de mourir et moi je vais le faire*”. Dit betekent: Marie is net gestorven en ik zal eveneens sterven. Hij ging nog op zoek naar hulp maar haalde het ook niet. De broer van Marie begon al op 23 januari

met zoekpogingen naar het tweetal, omdat Marie nog niet terug was gekomen. Net op deze dag begon in de Hoge Venen een strenge vorstperiode die gepaard ging met sneeuwval die de lichamen van François en Marie bedekten. De zoekpogingen die in de daarop volgende weken werden ondernomen, bleven door de dikke sneeuwlaag, vruchteloos. Het lichaam van François werd begin maart, na het smelten van de eerste sneeuw teruggevonden. Een week later werd ook het lichaam van Marie terug gevonden. Op de plek waar Marie werd gevonden staat nu een kruis.

Baraque Michel was voor de eerste wereldoorlog het hoogste punt van België. Nadien hebben we er het gebied Eupen en Malmédy bijgekregen en sedertdien is het hoogste punt het

Signaal van Botrange. Baraque Michel is 674 m hoog en het Signaal van Botrange is 694 m hoog.

Beenbreek is een lelieachtige plant uit de beenbreekfamilie. Het is een zeldzame soort van venige heidevelden, met name aan de rand van beekdalen en ook wel op graslanden. Lange

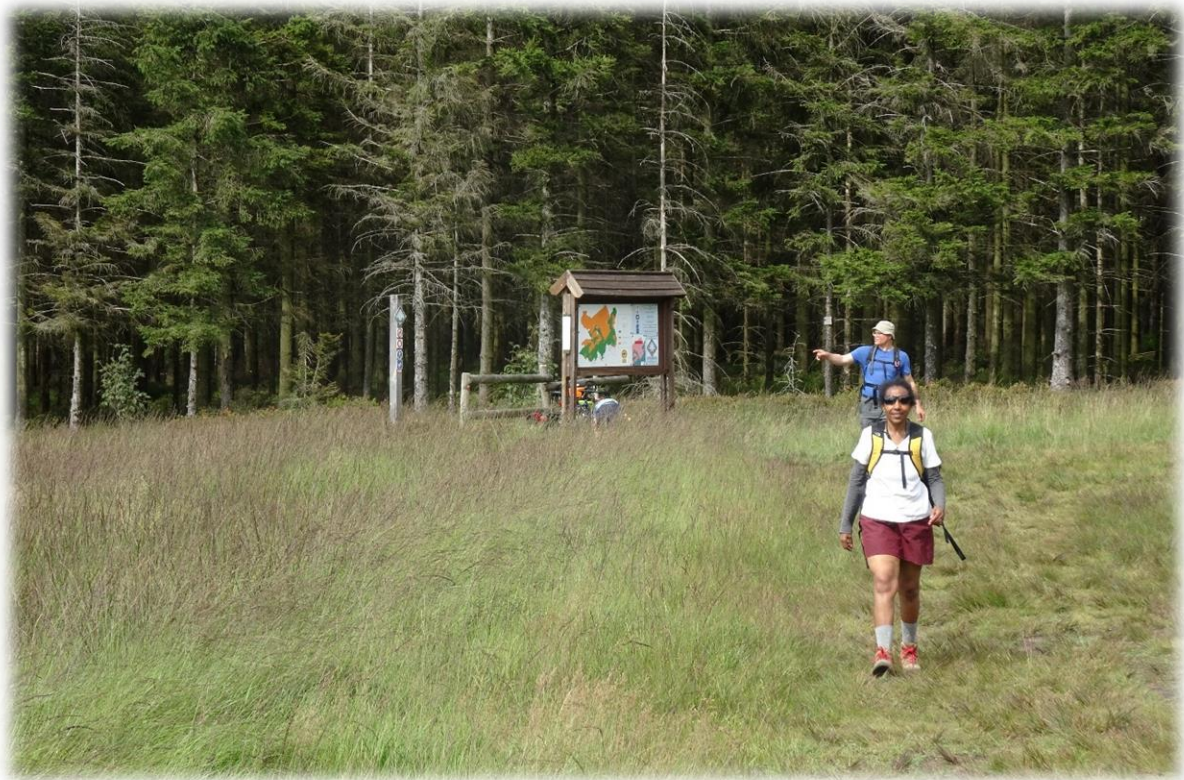
tijd dacht men dat beenbreek botbreuken bij schapen veroorzaakte. Een mogelijke verklaring daarvoor is dat de plant uitsluitend groeit op zure bodems waar niet of nauwelijks kalk in zit, terwijl kalk nodig is voor een stevig skelet. Ook groeit beenbreek op vochtige bodems waarin vee gemakkelijk wegzakt en dan ook gemakkelijker een poot breekt.

Normaal gezien doen we vandaag maar een wandeling van 14 km. Evenwel zijn we maar met een kleine groep en alle deelnemers hebben een goede conditie. Vandaag zou het tevens de

mooiste en zonnigste dag van de week zijn. We doen er dan ook nog eens 16 km bij.

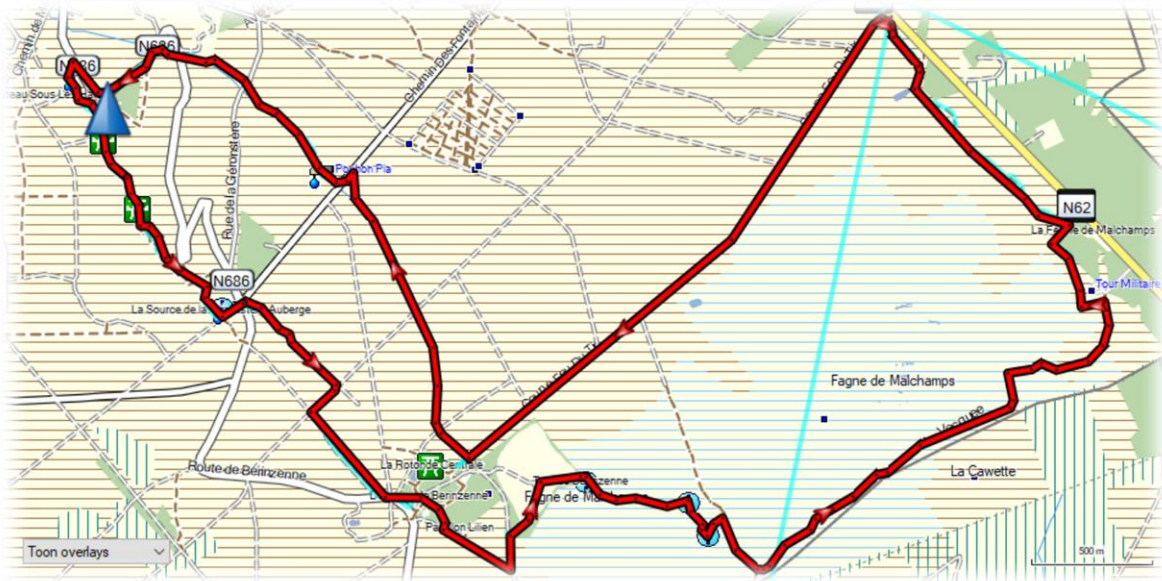

We doen een gedeelte van de GR 573. Deze is 160 km lang en loopt door de Hoge Venen

Maandag 16 augustus 2021

- Wandeling : Luswandeling van de Geronstèrebron naar de venen van Malchamps
- Gebied : Spa
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

De uitkijktoren Fagne de Malchamps is van lariks gemaakt. De terras- en toegangsdeuren zijn gemaakt van eikenhout. Gelegen op een hoogte van 570 m, rust de toren, waarvan de basis

een vierkant is van 4m, op 4 kolommen van gladgestreken beton. De nok van het natuurlijke leistenen dak reikt tot 24m hoog. Deze toren heeft twee uitkijkplatforms, één op een hoogte van 10m en de andere op 22m. Er zijn 86 treden. De platforms zijn 26m² groot.

